

POSTANOWIENIE

Dnia 22 lutego 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosław Bączyk (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Katarzyna Tyczka-Rote

SSN Dariusz Zawistowski

w sprawie z wniosku Skarbu Państwa - Naczelnika Urzędu Skarbowego w T.
przy uczestnictwie W. S., A. S., A. S., M. S., K. S., I. K., T. W., J. S., A. W., Z. W., A. W.,
K. S., M. S. i P. W.

o stwierdzenie nabycia spadku,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 22 lutego 2008 r.,

zażalenia uczestników: W. S., A. S. i A. S.

na postanowienie Sądu Okręgowego w K. z dnia 14 sierpnia 2007 r., sygn. akt III Ca
(...),

**oddala wszystkie trzy zażalenia; zasądza od każdego z uczestników
postępowania: A. S., W. S. i A. S. na rzecz wnioskodawcy - Skarbu Państwa -
Naczelnika Urzędu Skarbowego w T. kwoty po 120 (sto dwadzieścia) zł tytułem
zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.**

Uzasadnienie

Sąd Okręgowy postanowieniem z dnia 14 marca 2007 r. odrzucił - trzy apelacje
uczestników postępowania - W. S., A. S. i A. S. złożone od postanowienia Sądu
Rejonowego z dnia 31 stycznia 2006 r. Powodem tego odrzucenia było niewniesienie
przez skarżących stosownych opłat od apelacji w wysokości 100 zł przewidzianych w
art. 50 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. (Dz. U. Nr 167, poz. 1398 ze zm.). Uczestnicy
postępowania o stwierdzenie nabycia spadku uiścili ostatecznie po 50 zł od wniesionych

apelacji, nie wykonując zarządzenia z dnia 10 lipca 2007 r. o konieczności uzupełnienia tych opłat w terminie 7 dni pod rygorem odrzucenia ich środków odwoławczych.

W trzech zażaleniach uczestnicy postępowania (W. S., A. S. i A. S.) bronili stanowiska, że ich obowiązkiem było uiszczenie od apelacji opłaty przewidzianej § 38 ust. 1 w zw. z § 7 ust. 1 pkt Ministra Sprawiedliwości z dnia 17 grudnia 1996 r. w sprawie określenia wysokości wpisów w sprawach cywilnych (tj. po 20 zł). Zdaniem skarżących, dla określenia podstawy prawnej uiszczenia opłaty (a tym samym - jej wysokości) istotny był bowiem „nie moment rozpoczęcia postępowania pod sądem drugiej instancji (...), ale moment zakończenia postępowania przed sądem pierwszej instancji”. W związku z tym, że postępowanie przed Sądem pierwszej instancji zostało zakończone wydaniem postanowienia z dnia 31 stycznia 2006 r., zgodnie z art. 149 ust. 1 ustawy z dnia 2005 r., opłacenie wniesionych trzech apelacji powinno nastąpić na podstawie przepisów obowiązujących w dniu 31 stycznia 2006 r., tj. § 38 ust. 1 w zw. z § 7 ust. 1 pkt 3 wspomnianego rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 17 grudnia 1996 r.

Sąd Najwyższy ważył, co następuje:

Zasadnicze znaczenie ma przyjęty sposób interpretacji art. 149 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r., zgodnie z którym, w sprawach wszczętych przed wejściem w życie tej ustawy do czasu zakończenia postępowania w danej instancji, stosuje się dotychczasowe przepisy o kosztach sądowych. Ustawa z dnia 28 lipca 2005 r. weszła w życie dnia 2 marca 2005 r. (art. 51). Postanowienie Sądu Rejonowego o stwierdzenie nabycia spadku zostało wydane w dniu 31 stycznia 2006 r., a apelacje trzech uczestników od tego postanowienia wniesione zostały w dniu 29 marca 2006 r.

W judykaturze Sądu Najwyższego i literaturze istotnie dominuje trafne stanowisko, że zakończenie postępowania w danej instancji w rozumieniu art. 149 ust. 1 ustawy z 2005 r. następuje z chwilą wydania orzeczenia kończącego postępowanie w tej instancji (zob. przede wszystkim, uchwała Sądu Najwyższego z dnia 22 listopada 2006 r., III CZP 86/06, OSNC 2007, z. 7-8, poz. 107). Ustawodawca wiąże zatem ustanie obowiązywania starej ustawy z zakończeniem postępowania w instancji, a nie z innymi zdarzeniami (np. z wszczęciem postępowania w wyższej instancji). Po wydaniu kończącego sprawę orzeczenia obowiązuje już nowa ustawa, zgodnie z zasadą natychmiastowego jej stosowania. Apelacje uczestników postępowania zostały wniesione w dniu 29 marca 2006 r. i wówczas powstał obowiązek wniesienia opłaty od tych środków odwoławczych, przewidziany w art. 50 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r.

Od obowiązku wniesienia tych opłat w pełnej wysokości uczestnicy postępowania nie zostali ostatecznie zwolnieni (zarządzenie z dnia 10 lipca 2007 r.). W tej sytuacji Sąd Okręgowy miał podstawy do odrzucenia wszystkich apelacji.

Z przedstawionych względów należało oddalić wszystkie trzy zażalenia uczestników postępowania (art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 398¹⁴ k.p.c.). O kosztach postępowania zażaleniowego orzeczono stosownie do postanowień art. 98 k.p.c., 108 § 1 k.p.c. i §§ 8 i 12 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia MS w sprawie opłat za czynności radców prawnych (...) (Dz. U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.).